

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 32. Ali & Moavia Califæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII esse Principium Spiritus Sancti; (*)
 A. C. 562. sciunt enim, Patrem esse unicum Princi-
pium utriusque, Filii per Generationem,
 & Spiritus Sancti per Processionem; sed
 id solum volunt probare, quod Spiritus S.
 etiam a Filio procedat, & hac ratione U-
 nitatem & inseparabilitatem Substantia
 stabilire.

S. Maximus in Opera, quæ S. Dio-
 nysio Areopagitæ tribuebantur, commen-
 tatus est, nec de eorum Auctore dubi-
 tasse videtur. Porro Hierarchiæ Eccle-
 siasticæ S. Dionysii Exemplar imitatus,
 & eandem secutus Methodum, Mysta-
 gogiam suam scripsit, quæ est Allegori-
 ca explicatio Missæ, saltem ad hoc uti-
 lissima, ut de Quæstione facti possimus
 reddi certiores, & inspicere, an Liturgia
 Græca jam illis temporibus eadem, ac
 hodie, fuerit.

to. 2. p. 489.

§. XXXII.

Ali & Moavia Califæ.

Interim Musulmanni prospera Fortuna
 pugnabant. Cum Othmanus Califa
 odium

(*) Imo Filius est Principium Spiritus Sancti,
 quia Pater & Filius spirantes constituunt unum
 Principium Spirati seu Spiritus Sancti. Sed hæc
 S. Maximi ætate necdum tam clare a Doctõribus
 fuerant explicata, & sufficiebat credere, Spiri-
 tum Sanctum etiam a Filio procedere.

odiam suorum in se concitasset, quod Sæculum VII
 ærarii publici opes in Propinquos pro- A. C. 662.
 funderet, Seditio in eum commota, Elmacin.
 Medinæ in Domo sua obsidetur, irrum-
 punt rebelles, Principem trucidant, &
 Alcoranus, quem circa pectus gerebat,
 ejus sanguine maculatur. Id factum an- Theoph. an.
 no Hegiræ 35. Jesu Christi 655. Oth- 14. Const. p:
 manus annis duodecim regnaverat, & 287.
 vitæ annum octogesimum secundum nu-
 merabat. Illico ejus inimici, *Ali*, filium
Abutalib, propinquum & generum Ma-
 hometis Califam salutant. Illi vero,
 quibus mors Othmano illata non proba-
 batur, contra *Ali* arma corripunt, exci-
 tati ab Aicha Mahometis uxore, qua ei-
 dem olim nulla carior, & hinc Musul-
 manorum Mater vulgo appellabatur.
 Ergo bellum cruentum exortum est, &
 sæpius ferociter dimicatum. *Ali* Ad-
 versarios ducebat Moavia, qui jam diu
 in Syria imperabat, ab Abubecro anno
 Hegiræ decimo tertio, Jesu Christi 634.
 illuc missus. Tandem *Ali* & Moavia an-
 no 660. Hegiræ 40. pacem inierunt, ea
 conditione, ut *Ali* in *Irac*, id est, in A-
 rabia, & Oriente, Moavia autem in Syria
 & Occidente imperaret.

Verum *Ali* eodem anno a quodam
 Cavaregiano occiditur. Hoc nomine
 vocati sunt illi Musulmanni Schismatici,
 qui ab *Ali* defecerunt, quamprimum cum
 Moavia

Sæculum VII Moavia de pacis conditionibus agere
 A. C. 662. cœpit, quod nullatenus ferendum crede-
 rent, ut præcipuus Religionis suæ Ar-
 tículus de Successione legitima postero-
 rum ex Propheta genus ducentium, &
 Prærogativa illorum, quos *Imam* (id est
 Fideles) appellabant, contemneretur.
 Ali interfectus est, orationem peragens,
 annos natus circiter sexaginta, cum an-
 nos quinque, sed nunquam in pace, re-
 gnasset. Eum Sæctatores sui tanquam
 Martyrem coluerunt, nam locus Sepul-
 turæ ejus prope Cufam, qua Occiden-
 tem spectat, hodieque *Mesched-Ali*, Mar-
 tyrium *Ali*, vocatur, atque Musulman-
 nis frequentissimæ Peregrinationis ter-
 minus est. Imo Sæcta non temnenda re-
 peritur, quæ hunc Ali ut Creaturam Dei
 post Mahometem perfectissimam, & so-
 lum legitimam ejus Successorem vene-
 ratur. Dicunt enim Abubecrum, Oma-
 rum, & Othmanum non nisi ipso conni-
 vente regnasse; at e contra Usurpatores
 impii ab ipsis habentur Moavia & omnes
 Califæ succedentes, & neminem legiti-
 mis *Imams*, nisi Ali, & Fatimæ Uxoris
 ejus posteros accensent. Hæc Sæcta ho-
 die in Persia Dominatum obtinet.

Ali sublato, Filius ejus *Hacen* Cufæ
 Califa proclamatur; sed sex mensium
 solummodo Regnum fuit; nam anno se-
 quente, Hegiræ quadragésimo primo,
 Jesu

Jesu Christi 661., imperio cessit, illud ^{Sæculum VII} relinquens Moaviæ, a quo nihilominus A. C. 662. post octo annorum spatium veneno interemptus est. Ita Moavia, Filius *Aboufopbian*, quinquaginta quatuor circiter annorum vir solus Califa salutatur. Is, si initium ducatur a Mahomete, septimus, sed ex familia *Ommia*, primus, Regni sui Sedem elegit Damascum, Syriae Caput, in qua Civitate jam annis viginti quatuor versabatur, & inde vastissimum Imperium, cujus termini erant Oceanus, Indiae, fluvius *Balc* seu Gihon, qui apud veteres Oxus dicebatur, montes Armeniae & Ciliciae & Mare Mediterraneum, moderabatur.

Moavia.

Jam anno Hegiræ 31. Jesu Christi ^{*Abulfar.*} 651. Isdegerdes, ultimus Persarum Rex, ^{p. 116.} occisus, & istud Imperium deletum, postquam ab anno 226. Jesu Christi, quo

Ardebir seu Artaxerxes Parthorum potentiam fregerat, stetisset. Cum Regno Persarum abolita fuit Religio Magorum, ignem adorantium, nam, qui Musulmannorum Religionem profiteri recusarunt, in Indias migrarunt, & adhuc hodie quosdam in illis Regnis reperire est, qui *Parfis* seu Persæ appellantur. Inde videmus, quod illa tempestate, qua peremptus est Othmanus, Musulmannorum Imperium totam Arabiam, Persiam, Corasnam, Diarbeziram, *Irac*, nempe apud veteres

^{*Sup. Lib. V.*}
^{§. 50.}

Sæculum VII
A. C. 663. teres Mesopotamiam & Chaldaeam, Syriam, Palæstinam, Ægyptum, & magnam Africæ partem fuerit complexum. Rapidissimum Victoriarum cursum bella quidem domestica aliquamdiu retardarunt, sed mox ubi pax rediit, & adhuc Moavia imperante, Musulmanni rursus victricia arma circumferre cœperunt. Anno Constantis 21. Jesu Christi 662. in Ditiones Romanorum penetrantes, abstractis multis captivorum millibus agros vastos desertosque effecerunt. Anno altero parte Siciliae subacta Incolas ultro sequentes ad colendos Urbis Damasci agros transfulerunt.

Theoph. an.
21.22. Const.
p. 289.

Constans
Parricida.

Tot casus adversi haud dubie Constantem Imperatorem impulerint, ut urbem Constantinopolim fugere statueret. Fratrem habebat, nomine Theodosium, quem, cum ei aliquando irasceretur, Tonfura Clericali initiari, & a Patriarcha Paulo Diaconum ordinari jussit; exinde etiam de manu ejus, cum Sancta Mysteria peragerentur, Communionem Calicis accepit. Hic Constante jubente anno Regni ejus decimo octavo, Jesu Christi 659. interfectus est; at perpetrato facinore sæpe Frater Regi in somnio obiciebatur, Diaconi habitu calicem sanguine plenum sibi porrigens, & dicens: *Bibe Frater!* quo viso consternatus in Siciliam trajicere animo constituit.

Bien.

Biennio inde elapso, nempe anno 661. Sæculum VII
 uxore & tribus filiis Constantino, Tiberio, A. C. 663.
 & Heraclio Constantinopoli relictis ex-
 peditam navem, quas *Dromones* græco Theoph. an. 20. p. 289. & an. 27. p. 292.
 nomine appellabant, conscendit & pau-
 lo proventus converso ad urbem Con-
 stantinopolim vultu expuit, extremam
 indignationem professus.

Enimvero oderant Constantinopoli-
 tani cives Constantem, quod Monothe-
 lita esset, quod Sanctum Martinum Pa-
 pam & S. Maximum Orientis Doctorem
 occidisset, duos Anastasios, ejus Discipu-
 los, & plures alios Catholicos persecutus
 fuisset. Quam ob rem ipse Sedem Im-
 perii Romam transferre meditabatur, &
 eo consilio misit, qui uxorem & liberos
 accerferent, sed obstitere huic profectio-
 ni Byzantini.

§. XXXIII.

Constans Imperator Romæ.

Constans Tarentum appulsus, inde Nea-
 polim movit, cumque Beneventum
 potestati Longobardorum eripere frustra
 tentasset, Romam iter ingreditur, quo
 quinto Julii die Mercurii, Indictione sex-
 ta, anno 663. pervenit. Vitalianus Pa-
 pa cum omnibus Clericis usque ad sex-
 tum ab Urbe lapidem, seu duas Leucas
 obviam processerat. Eadem die Impe-
 rator ad Ecclesiam S. Petri se conferens,
 oravit,

Anast. in
 Vital. Paul.
 hist. Longob.
 Lib. V. c. 6.
 7. & 6.